

VAN DE LEDEN Recreatie:

Vakantie in Polen
Door Merijn de Jonge

In 2002 zijn Anne Hoffman en Elselen Klein met hun bedrijf Punktur vanuit het Drentse De Punt naar Polen vertrokken. Net over de grens met Duitsland hebben zij toen een geweldige stek gekocht. In dat zelfde jaar zijn wij er op vakantie geweest, nog voor Anne en Elselen er zelf gesetteld waren!

We zijn in de tussentijdse periode een aantal maal terug geweest en afgelopen september hebben we weer een aantal dagen van de Neder-Poolse gezelligheid, natuur en kookkunst kunnen genieten.

In 2002 werd door een paar Polen een stuk weiland uitgemaaid voor onze tent, we tapten water uit de beek en doken de bosjes in als we naar onze "buitentoilet" gingen. We zijn even kort in het grote huis geweest, maar door een blauwe damp van sigarettenrook van de vorige bewoners (die er ondanks de afspraken gewoon nog woonden) was er niet veel te zien dan een aantal grijze ruimten.

De paarden stonden in de toen net omheinde weides, waar heel veel manshoog onkruid stond. Daartussen was weinig gras te vinden op een zeer losse ondergrond.

Inmiddels is er heel wat werk verzet, zowel in en op de boerderij als in Polen zelf. De weides zijn door het gebruik veel beter geworden, allerlei kruiden en plantentjes komen nu op, er staat gras en de bodem heeft veel meer structuur. Ook zijn de weides in de loop van de tijd handiger ingedeeld. Het huis is heel erg opgeknapt, vrolijk geel geschilderd en de kamers voor gasten zijn reuze ruim. Ook de stallen en bijgebouwen zijn aangepast en herbergen paarden, 1200 balen hooi, en een steeds beter wordend machinepark.

De Paarden

Anne en Elselen hebben in Polen 100 hectare land rondom de boerderij liggen, dat is opgedeeld in 3 stukken: twee weides van 15 hectare en één van 20 hectare. Het is dus in de afgelopen 7 jaar veranderd van een wat moeizame steppe in een ruig grasland op heuvels vol kruiden, met her en der een bosje en een eigen beek voor de watervoorziening. De paarden zijn grofweg gesplitst in een jonge hengsten/ruinengroep, een jonge merriegroep en de rijpaarden (met veulens). De groepen bestaan uit ongeveer 20 tot 30 paarden.

De paarden hebben de ruimte en genieten daar zichtbaar van. Het is dan ook heerlijk om midden in de wei te gaan zitten en te genieten van alles wat er om je heen gebeurt. Als je wilt zien hoe paarden in sociaal verband leven is dit een ideale leerschool.

De merries met veulens worden gebruikt als rijpaarden. Omdat er maximaal met 8 paarden gereden wordt, blijven er altijd wel "opasmaeders" achter om op de veulens te passen. Soms lopen de veulens ook gewoon mee met de ritten, iets dat in de heerlijk rustige omgeving nog zonder problemen kan. In de afgelopen periode zijn er steeds meer "ruiterpaden" ontstaan in de omgeving. Hoewel deze tak

van sport nog geen grote vlucht heeft genomen, zijn er in Polen wel allerlei oude agrarische gebruiken. Zo mag je over het land van anderen rijden, zolang je maar geen gewassen vertrapt. Als je dus netjes de randen van de akkers volgt kun je een heel eind rijden, omdat de meeste weilanden ook niet zo afgezet zijn als in Nederland.

De Boerderij

Punktur is ongeveer 10 km buiten Lwówek Śląski gevestigd, een stadje met alle basisvoorzieningen. De boerderij stamt van ongeveer 1800, en is gebouwd met enorm dikke natuurstenen muren en gewelven. Door deze robuuste bouw is het huis koel in de zomer (die warmer en droger is dan in Nederland) en goed op temperatuur te houden in de winter (als het langere tijd onder nul kan zijn).

De grote woonkamer is 's avonds het middelpunt van alle activiteit, want daar is een open haard waar menigeen zich mee uitleeft. Met een goed boek of gewoon met je ogen dicht is het er niet slecht toeven.

Een andere niet te missen ruimte is de keuken, want eten neemt een belangrijke rol in een Punkturdag in! Het eten is erg goed verzorgd en is een smakelijke mix tussen Nederlandse en Poolse keuken. Enkele dagen in de week kookt Beate, een van de Poolse medewerkers, traditionele recepten, vaak "boerenkost". Een aanrader!

Wij hebben weer een aantal heerlijk e dagen gehad, zowel met de paarden als ook door de totale relaxedheid van deze geweldige plek. Wil je meer zien of weten? Kijk dan op www.punktur.nl

VAN DE LEDEN

Mijn paard en ik:

Hoi Allemaal en op zoek naar een rijmaatje
Door Sophie van der Giessen

Nou, ik ben 44, getrouwd en 2 puber meiden. We wonen in de polder tussen Gorinchem en Leerdam. Dit is mijn verhaal:

Zoals heel veel meisjes, had ik vroeger een verzorgpony. Een zwarte shetlander die Fjury heette. Ik leerde zelf zo'n beetje met vallen en opstaan te rijden. Paardrijden was toen meer voor de elite, echt les heb ik nooit gehad. Zoals het meestal met pubermeiden gaat ruilde ik mijn interesse in van vierbenige voor tweebeelige. Ik trouwde uiteindelijk met een boerenzoon en we gingen naast de boerderij van zijn moeder wonen. De dochter van mijn zwager weidde haar paard bij ons. Toen begon het al weer iets te kriebelen. Later kwam ik op een manege met "driegangers" terecht. Ik begon toen al na te denken over een eigen paard, maar welk ras. Het moest zeker geen warmbloed zijn aangezien ik geen twintig ben en ook niet zoveel rij ervaring had. Ik besloot om alles maar even op een laag pitje te zetten. Tot... We waren op vakantie in Limburg en gingen wat wandelen op de hei en toen kwam er uit het niets een kudde pony's naar voren. Ik viel als een blok, wat een klasse en wat een schoonheid. Toen is het gedonder begonnen, het hek was van de dam! Zoals ze hier zeggen. Ik las er alles over en ik leerde dat ze nog twee andere gangen hadden. Kortom ik had me goed laten informeren. Een paar jaar later was het zover en plaatste ik een oproep op internet, want ik had geen idee waar ik moest zijn.

Ik kwam in Havelte terecht bij het 'Peerdespul'. Haha... wij reden naar het weiland waar de paarden stonden, toen mijn man zei ik hoop dat ze die bedoelen (ik had mijn wensen verteld en ze hadden een paardje voor me in gedachten). "Die vind ik heel mooi (nou ehum ik niet dus.) Ik stond me daar te vergapen de een nog mooier dan de ander. Al die tijd stond mijn paardje naast me en al die tijd stond ik op haar schoft te kriebelen. Toen vertelde ze me dat ze dit beestje voor me in gedachten hadden. Ik moest haar toch maar eens naar voren nemen voor een klein ritje. Ik deed haar het halster om, was het weiland nog niet uit of pats, boem verkocht ! Het ging niet altijd zonder kleerscheuren hier zijn ijslanders namelijk dun gezaaid.

Soms denk ik wel eens dat het hebben van een kwipner of dergelijke een soort status symbool is. Ik verloor zelfs een tijdje mijn interesse in Modir, dat was toen ik borstkanker had. Maar toch heeft ze me, naast mijn gezin natuurlijk, er doorheen gesleurd lijkt het wel. Het enige wat jammer is, is dus dat ze hier dun gezaaid zijn en ben ik nog altijd op zoek naar een rijmaatje. Want met zijn tweeën iets ondernemen doe je sneller dan alleen. O ja, ik rij dus puur recreatief.

VAN DE LEDEN

Wat je van ver haalt is het lekkerst
Door Florine van den Adel

"Wat je van ver haalt..."

"... is het lekkerst!" Je moet echter niet alles van ver willen hálen, sommige dingen moet je ver zoeken maar vervolgens laten waar ze zijn... Ik ben Florine van den Adel uit Rotterdam en wil graag wat vertellen over onze IJslander in Soest !

Al jaren rijden wij met onze eigen 2 IJslandse ruïnen door de Krimpenerwaard, een klein natuurgebied vlakbij Rotterdam. Nadat ik vorige zomer één van deze IJslanders verkocht heb, gingen Karin (mijn moeder) en ik op zoek naar een nieuwe IJslandervriend voor Thóti. Uitermate enthousiast was ik over een advertentie op Icelandic-Horses, waarin 'Béli frá Birka' aangeboden werd... Toen ik een foto van hem zag kon ik al helemaal niet wachten om hem in het echt te zien.

Zo kwamen we terecht bij Anton van Hofslot (stal frá Birka) in Soest om Béli te bekijken en een proefritje met hem te maken. Mijn hoge verwachtingen werden zelfs overtroffen, wat een beeldschoon paard en wat een rijeigenschappen... Na jarenlang te hebben gezegd "Het perfecte paard bestaat niet!" ben ik resoluut van dit geloof afgestapt. Want wij hadden hem gevonden!

Sinds september 2008 zijn wij de eigenaar van Béli. Niet alleen waren we aan hem ons hart verloren, maar ook aan de omgeving van Soest... Er ging letterlijk een wereld voor ons open! Urenlange ritten door de bossen en de prachtige duinen. Dit was het echte paardrijden en wij wilden dit dan eigenlijk ook niet opgeven... Béli zou in Soest blijven!

Béli is een hele gevoelige en erg temperamentvolle ruï: Een 'druk baasje' zogezegd. Hij heeft fantastische gangen! Een swingende stap, een ruime, zwevende draf, vliegende galop... En een werkelijk spetterende tölt in alle tempi. Zo'n paard had ik echt nog nooit meegemaakt. In juni is hij 6 geworden en de afgelopen maanden heb ik samen met hem hard gewerkt om zijn gangen nog verder te ontwikkelen en alle 'puntjes op de i' te zetten. Hierbij blijft hij mij keer op keer verbazen met wat hij allemaal kan en hoe ongelooflijk veel 'power' hij heeft. Daarbij is hij onvermoeibaar, ik ben altijd minimaal 2,5 uur met hem op pad! Béli is een beetje eenkennig, maar als je eenmaal zijn vertrouwen hebt... Dan is hij ontzettend coöperatief en doet hij alles voor je, ben je echt een team, een twee-eenheid.

Ook rijd ik met erg veel plezier op Gári en Gaefa, dit zijn paardjes van Anton. Gári is een fantastische hengst en een halfbroer van Béli. Hij heeft een heel spectaculair rentempo tölt waar je kippenvel van krijgt! Gaefa is een dochter van Gári en net onder het zadel. Ik ben haar op het moment aan het inrijden en dat is echt een feestje om te doen. Ze is een erg pittig en gevoelig paardje, reageert feilloos op je hulpen en loopt los achter je aan. Echt een vriendin. Ze is verschrikkelijk slim en pikt alles wat ik haar leer razendsnel op.

De heerlijke ritten gaan mij nooit vervelen. Ik rijd veel gezellig samen met anderen, maar ook als dit niet het geval is voel ik mij geen seconde alleen als ik met zo'n heerlijke IJslander door de bossen en duinen struin! Dit jaar zijn er twee beeldschone veulens geboren. Gaefa heeft een hengstveulentje gekregen (Lúði) en Sóla (een andere merrie van Anton) een merrieveulentje genaamd Lúna. Een genot om naar te kijken en te zien hoe ze groeien (en van kleur veranderen)!

Ik zou in mijn enthousiasme nog wel eindeloos door kunnen blijven vertellen... Het is echt een droom die uitkomt dat ik op zulke fantastische paarden kan rijden in ook nog eens zo'n waanzinnige omgeving... Een dagje naar Soest voelt voor mij altijd als een vakantiedag. Wij hebben de afstand er dubbel en dwars voor over !

Voor meer foto's: <http://picasaweb.google.com/florine88>

VAN DE LEDEN

Het IJslandervirus overgebracht door een hond
Door Maud Gerrits

Lex een herdershond had de pech dat hij in zijn 2de levensjaar bij de 4de baas kwam.

Dit was niet echt bevorderlijk voor zijn zelfvertrouwen.

Als zijn toenmalige bazen op vakantie gingen was hij hier bij ons. Lex heeft onze oudste hond helpen opvoeden. Maar ja, toen Lex in zijn 4de levensjaar was moest hij weer naar een nieuw huis. Hij zou naar Polen gaan, waar hij op een erf de ruimte zou krijgen om de boel in de gaten te houden. Er waren daar al meer honden. Vlak voor hij naar Polen ging was hij hier nog 10 dagen. Ik heb veel met hem gewandeld. En hem verteld dat hij zou gaan verhuizen, naar Polen.

Gek genoeg voelde het dubbel dat hij voor het laatst bij ons zou zijn. Hij was graag bij ons. Aan de ene kant voelde het verdrietig, aan de andere kant voelde het goed en dat hij daar meer op zijn plek zou zijn. Na zijn vertrek naar Polen kreeg ik het adres waar Lex naar toe is gegaan. Dit was Punktur een stoeterij met IJslandse paarden.

Een jaar later in 2007 moest en zou ik naar Polen samen met Gerrit en onze honden, om Lex terug te zien. Het was een emotioneel weerzien, ook voor onze oudste hond Rajac. Lex was in die vakantie veel bij ons en we moesten hem in de avond vaak terug brengen naar zijn eigen mand. Als we in de ochtend om 7.00 de deur van onze gehuurde camper open deden lag Lex al op ons te wachten.

Door Lex kwamen we tussen de IJslanders terecht. Maar ja, ik was bang van paarden en ze zijn normaal gesproken zo groot. Maar dit was wel anders een IJslands paard.

Ondertussen was ik in Nederland gaan werken aan mijn angst voor paarden.

Na de boeken gelezen te hebben van Linda Kohanov, ben ik de afgelopen 2 jaar regelmatig een dag bij Imelda de Smet geweest. Ik kom hier nog steeds regelmatig om me verder te ontwikkelen in de omgang met paarden. Zij is tot nu toe de enige Epona instructeur van Nederland. Ik heb veel geleerd en leer nog steeds. Verder ben ik in Holten iedere 14 dagen bezig met de omgang met paarden. Om me dit eigen te gaan maken. Wat laten paarden je toch veel zien.

Afgelopen april waren we weer in Polen. Lex was als vanouds blij ons terug te zien.

Ik heb in die week veel les mogen hebben van Elselien.

Anne en Elselien zijn eigenaar van Punktur.

Om een lang verhaal kort te maken hebben we in die week besloten te vragen om een eigen paard. Maar dan wel een IJslander.

Er zou hier bij ons in Enter een paard komen logeren en daar zou een maatje wel leuk bij zijn. Een paard alleen kan niet vinden wij. Het loge paard kwam niet. Ja, en 1 IJslander kan ook niet. Dus maar weer gemaaild naar Punktur met het verzoek dat er dan toch nog een IJslander moest komen.

Dus nu komen er 2 IJslanders dames naar ons toe in oktober of november, dit jaar.

Mogelijk kan ik volgend jaar melden hoe het ons vergaat samen met Madra en Mynt.

Lex dank je wel voor de ontmoeting met IJslandse paarden.

stalapotheek®
HORSE CARE

Stalapotheek is jouw complete adres voor alle paardenverzorgingsproducten. Op je eerste bestelling krijg je 10% korting!

Kom langs op **www.stalapotheek.nl** voor een scherpe prijs, deskundig advies en nu tijdelijk extra voordeel.

Stalapotheek horsecare • www.stalapotheek.nl • info@stalapotheek.nl • telefoon 06-53834758

Prydi Isi het zadel met de rugvriendelijke pasvorm ...test het....!!!

Alles is mogelijk, ook op maat gemaakt en speciale wensen...vraag erna...

Prydi IJslanderzadels 06-14502450

VAN DE LEDEN Training

IJslanders trainen in Polen bij Punktur
Door Jan Timmer

Ik moest nog een stage lopen voor mijn opleiding smid. Mijn moeder is heel goed in het vinden van adressen en had voor mij iets geregeld in Polen. Nu is dat een knap endje rijden om paarden te bekappen, maar goed. 't Is een nieuw avontuur en een auto heb ik. Ik ging naar een IJslanderboerderij in Polen die door Nederlanders daar gedraaid wordt. Punktur, heet het daar. Blijkbaar hebben ze nogal aanloop uit Nederland, dat m'n moeder daar ook zo langs kwam. Zij had daarbij ook gezegd dat ik goed kon paardrijden. Nu is dat ook wel zo; ik heb een NRPS-er met veel (Engels) volbloed en die heb ik zelf ingereden (met aanwijzingen van Emiel Voest) en ik rij al heel lang en wil mij toeleggen op lange afstanden. Verder ben ik actief met Carrousel rijden en natuurlijk verder nog de "gewone" paardrijdingen.

Ik wist dat het ook de bedoeling was om ook op die IJslanders te rijden. Ik interesseerde me eigenlijk niet zo voor IJslanders, omdat die zo heel anders en bijzonder gereden worden.

Daar aangekomen hebben de eigenaren, Anne en Elselien, me een intensieve cursus gegeven met IJslander rijden. Zo kwam ik er achter dat het helemaal niet verschilde van zoals ik ook altijd al rijd: Voorwaarts, licht op de hulpen en op het bit en verzamelen..... Goed te doen. Alleen die rare gangen moet je aan wennen. Maar goed, er waren een paar goede tölters op het bedrijf die me goed konden duidelijk maken wat tölt is en eigenlijk is het uiteindelijk best grappig; je paard kan lekker voorwaarts lopen en jij zit er makkelijk op. Bij Punktur doen ze sommige dingen op z'n western en ook op de manier die ik al kende van Emiel Voest. Maar heel veel dingen waren net als bij de gewone dressuur. Mij is wel duidelijk geworden: IJslanders zijn gewoon paarden !

Na een tijdje experimenteren en aanwijzingen en theoretische uitleg lukte het me om meer en meer paarden in tölt te rijden en ook de paarden die helemaal niet zo eenvoudig waren te rijden. Ook de eigenaren van Punktur verzekerden me dat ik echt kon paardrijden. Nu hadden ze ook iemand die hele voorwaartse paarden leuk vond. En ze wilden ook wel graag dat ik na deze stage weer regelmatig terug kwam. Nou Leuk !

In Polen was het Poolse meisje dat bij Punktur traint (Ewa) tijdelijk in Canada aan het werk, dus er waren een aantal jonge paarden die al wel gereden waren, maar nu even niet.

Er waren daarbij een aantal paarden die echt temperamentvol waren en daardoor niet geliefd om te rijden. Ik vind dat wel leuk ! Dus al snel reed ik daar een handje vol van. Maar ja zulke paarden moeten echt doorgereden voordat ook ander ruiters zich er lekker op voelen. Dat deed ik nu dus. Een ervan leek mij makkelijk in Nederland te verkopen. Dus al doende kwam dit eerste project uit Polen bij ons in de wei te staan, voor verkoop. In Nederland keek ik nu toch met andere ogen naar IJslanders en ja er zijn echt hele leuke paarden bij. Maar het vraagt best wel wat van je om ze ook werkelijk in Nederland te verkopen. We wonen in Valthe (Noord Drenthe) en veel mensen vinden het toch wel erg ver om daar naar een paard te kijken. Mensen kennen me niet of horen weer dingen van anderen,,,,,, Maar goed; met omwegen istie toch verkocht.

Bij Punktur stonden er meer. Nog een makkelijke tölter was er: heel voorwaarts en alleen maar tölt ! Die mocht ik mee om verder door te rijden en later kwam er nog zo'n paardje bij. Nu rijdt ik dus al twee Punktur paarden. Onderhand zijn ze van mezelf: Stufur en Njoli. Op Stufur kan je lekker tölten, ook hard. Njoli moest ik eerst wat uitbouwen, maar hij verbetert nog steeds. Misschien hebben jullie me al wel eens op een wedstrijd gezien ! Leuk hoor om die te doen. Wedstrijden bij de IJslanders....Anders dan de wedstrijden die ik ken, maar ze passen wel bij mij. Kamperen met je paard, veel lol 's avonds. Dit jaar heb ik ook nog de vederlicht prijs gewonnen! (bij de Midgard) Een superopsteker voor mij!

Toen waren de oudere paarden bij Punktur op en had ik genoeg ervaring om ook met de jonge paarden te beginnen. Leuk hoor: opzitten en gaan ! Die jonkjes hebben allemaal al wat basistraining gehad maar soms heb ik het idee dat ik ze liever gewoon "helemaal groen" wil om ze te beleren. Als je dan eerlijk en consequent bent, begrijpen ze binnen de kortste keren wat je wilt en doen ze het ook. In het begin doen ze het op hun eigen manier, maar later begrijpen ze steeds beter, wat jij nu wilt en passen ze zich steeds meer aan.

Maar ja als ik er niet ben, moeten de Punkturmensen wel met ze omgaan en ook door trainen. Dus ik begrijp het wel.....

In die eerste groep waar ik mee begon was zeker de helft heel lekker voorwaarts en gaaf om te rijden. Ik vind het soms toch nog moeilijk om de tölt te vinden, maar meestal lukt het al wel.

Jammer dat ze nadat ik ze de eerste basis heb geleerd, ze rustig en betrouwbaar gemaakt moeten worden. Ik vind dat jammer; geef mij maar zo'n lekker voorwaarts en vrolijk paard! Maar goed; ook dat begrijp ik: de meeste IJslander ruiters kiezen de IJslanders omdat ze braaf zijn. En dat kunnen ze ook makkelijk worden en bij Punktur wordt daar ook veel aandacht aan besteedt. Tenslotte hebben ze veel gasten die in Polen IJslanders leren kennen en waarderen.

Onderhand kon ik met de nieuwe groep jonge paarden beginnen. Ewa is terug en ik rijdt de voorwaartse en Ewa de rustige. Maar als ze eenmaal lekker tölten zijn ook de voorwaartse paarden voor Ewa. Maakt zij ze "verkoopklaar".

Voorwaartse jonge paarden, die licht aan de hulpen staan, zijn gewoon onverkoopbaar, omdat ze zo goed zijn. Ze doen gewoon wat je zegt. Maar ja als je dus iets raars zegt, doen ze het ook..... Jammer hoor ! Geef mij ze maar licht en voorwaarts. Zo was er ook een jonge Havardurzoon met een goede moeder. Onverkoopbaar..... Te goed, te licht en dus nog niet helemaal bomproef of moet ik zeggen raketvast. .... Geen vraag naar ; Onvoorstelbaar !

Die heb ik zelf dus maar gekocht; Mijn derde Punkturpaard: Thyrnir fra Punktur. Hier doe ik rustig aan mee: want ik verwacht nog veel van hem! Jullie zien me nog wel op de wedstrijden !!!

VAN DE LEDEN
Belevingsgericht werken

Door Annika Sakkers

Belevingsgericht zorg met dieren bij de bewoners van een verpleeghuis.....

Sinds 1 november 2009 werk ik in een verpleeghuis waar mensen in een verder gevorderd stadium van dementie wonen in een kleinschalige woonvorm. Het is de bedoeling om op een zo goed mogelijke manier de huiselijke situatie na te bootsen, zodat de mensen zich er echt thuis kunnen voelen. In het laatste kwartaal van 2009 heb ik een aantal trainingen gevolgd, waaronder belevingsgericht werken. Tijdens deze training werd er van ons gevraagd een project op te zetten (voor- en nadelen uit te zoeken etc.), hiermee te starten en vervolgens onze bevindingen op papier te zetten voor de overige deelnemers van de training en de trainer zelf.

Tja en dan moet je een onderwerp kiezen. Ik wist dat dit er aan zat te komen maar had nog geen onderwerp kunnen bedenken waar ik voor mijn gevoel wat mee kon/wilde. Gelukkig heb ik een klein viervoertje wat het voor me heeft bedacht. Ik liep in november met Flóki (Australian Shepherdteefje van 5 jaar) even binnen op mijn werk. Een depressieve dame van 95 zat in de gang op een stoel, ze wilde niets en was erg verdrietig. Flóki zocht haar op, ging voor haar zitten, duwde haar neus in de handen van de dame en ze zag kans binnen 2 tellen een dikke glimlach op haar gezicht en sterretjes in haar ogen te toveren. Dat was echt een mooie ervaring!

Ik besloot als onderwerp voor mijn project “**Bezoekdieren in een verpleeghuis**” te kiezen. Om een beetje beslagen ten ijs te kunnen komen en dit ook werkelijk op een goede manier in de praktijk te kunnen gaan brengen, heb ik gelukkig flink wat informatie kunnen vinden en zeker ook hele leuke contacten kunnen leggen. Het mag duidelijk zijn dat er eerst gevraagd en gekeken wordt of bewoners open staan voor contact met dieren. Als dit niet het geval is, wordt er natuurlijk rekening mee gehouden!

Wat heeft een bezoekdier te bieden

Met verschillende onderzoeken is aangetoond dat het dier een positieve invloed kan hebben op de fysieke toestand, de geestelijke (psychische, sociale, affectieve en emotionele) toestand van de bewoner en daarnaast op zijn/haar gezondheid in het algemeen.

Dieren kunnen de kwaliteit van leven gunstig beïnvloeden. De aanwezigheid van het dier in activiteiten kan de volgende effecten hebben:

- De eigenwaarde van de bewoner kan groeien.
- Het voorziet in de behoefte aan affectie (warmte en aandacht) een dier is niet bedreigend en niet (ver)oordelend.
- Het dier moedigt het nemen van verantwoordelijkheden aan en het dier motiveert bepaalde acties te doen.
- Het dier leidt af van de problemen/situatie.
- Het dier zorgt voor gezelschap.

Het bleef niet bij die ene ervaring, veel van wat een bezoekdier te bieden heeft, heb ik met eigen ogen kunnen zien toen ik in mijn vrije tijd regelmatig als “bezoekvrijwilliger” op pad was met Flóki. Eigenlijk moet je natuurlijk zeggen dat we als “Bezoekteam” op pad waren, want zo is het uiteindelijk. De combinatie van vrijwilliger en bezoekdier moet optimaal zijn. Ik besloot dat het tijd werd voor een cursus om wat meer informatie te krijgen op dit gebied, want het was toen al zo dat Flóki regelmatig tijdens mijn werkuren in het verpleeghuis liep tussen de bewoners. Die cursus hebben we gevolgd en nu “werkt” Flóki mee tijdens mijn werkuren. De effecten van bezoekdieren zijn echt groot. Ik besloot om vrijwilligers te zoeken die mee wilden werken. Een vriendin met kittens van 7 weken was het eerste “slachtoffer”. De mensen genoten zichtbaar en het was mooi om te merken dat de 2 ondeugende boerderijkatjes, die erg levendig waren, doodstil op de rolstoelen heel belangstellend en totaal ontspannen bleven zitten rondkijken. Een duidelijke wisselwerking was zichtbaar.

Nodig

- Alert zijn op veiligheid van mens en dier!
- Toestemming van de organisatie en overleg over voortgang.
- Onderzoek naar mogelijkheden op dit gebied.
- Collega's die openstaan voor een dergelijk project en motivatie om mee te werken.
- Vrijwilligers die hun dieren goed kennen en bekend zijn met dementie of bereid zijn hierover kennis op te doen, het kunnen “lezen” van je dier (ongeacht welk dier het is) is erg belangrijk omdat het ook voor het dier leuk en veilig moet blijven.
- Betrouwbare, goed opgeleide (gecertificeerde?) en schone, gezonde dieren die geschikt zijn als bezoekdier.
- Goede afspraken met de vrijwilligers.
- Goede afspraken met collega's Blijven overleggen met collega's over stappen die genomen zouden kunnen worden in het project.
- Blijven overleggen met teamleider/coördinator over voortgang, toestemming vragen voor nemen van verdere stappen.
-

Ik besloot één van die bewoners die nog redelijk ter been is, te vragen of hij mee wilde naar mijn paarden omdat hij daar belangstelling voor heeft. Hij was heel enthousiast en we maakten een afspraak, waarbij de bewoner direct wel meldde dat Flóki ook mee mocht. Ik vertelde hem dat die daar vast geen probleem van zou maken ;). Ze loopt dagelijks tussen de paarden en hoort er daar gewoon bij. Het eerste paard dat hiervoor bij me opkwam

was Alskaer, Alskaer is bomvast en hij vindt het heerlijk als hij aandacht krijgt. Op een nette manier echt een "mensenpaard". Alskaer is geduldig en blijft als hij aandacht krijgt gemakkelijk lang stilstaan.

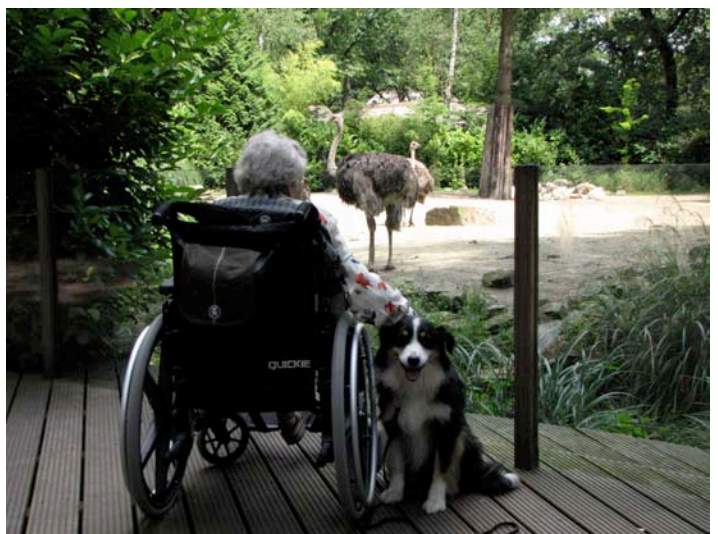
De bewoner genoot en heeft zelf Alskaer helemaal geborsteld, zelfs nog een voorvoet opgetild, wat lekkers gegeven en weer terug naar de wei gebracht. Ook Alskaer voelde weer precies aan wat hij kon en moest laten, dat is toch iedere keer weer een hele bijzondere ervaring. Voor mij een bewijs dat ik Alskaers karakter goed heb ingeschat. Toen ik hem in Duitsland als 5-jarige kocht werd me door de vorige eigenaar heel duidelijk gezegd dat hij niet een van de gemakkelijksten was. Alleen op pad naar buiten, ho maar, dat was te gevaarlijk, Alskaer draaide om als hij naar huis wilde en ging dan ook gewoon, niet hard, maar wel zijn eigen richting bepalend. Verder had hij behoorlijke nukken. Als je zelf linksom wilt en je paard gaat haaks rechtsom, is dat op een drukke provinciale weg in de spits niet echt handig, weet ik nu uit ervaring ;).

Inmiddels heb ik 2 politiepaardentrainingen met hem gevolgd, hij blijkt tijdens de 2e training "verder te zijn dan de gemiddelde cursist van de training" en op dat moment hadden ze ons niets meer te bieden. Een gezellige lunch en de helft van het trainingsgeld van die dag terugkrijgen is dan het gevolg. Heerlijk als zo'n paard wat 2 jaar geleden nog zulke ondeugende trekken had, nu ingezet kan worden voor een project als dit en daarnaast ook nog door een massa van honderden mensen aan een lang teugeltje te rijden is tijdens de vierdaagse in Epe. Zo'n dier kun je dus ook inzetten voor het "bezoekwerk", al dien je er natuurlijk altijd rekening mee te blijven houden dat het een dier is. De veiligheid van cliënt en dier moeten voorop staan.

Het mooie is dat er bij zo'n bezoekje spontaan hele verhalen loskomen, die je normaalgesproken niet of bijna nooit te horen krijgt. Je hoeft zelf zo goed als niets te doen, het gebeurt eigenlijk vanzelf. Het geeft een goed gevoel als je dieren zo sociaal zijn dat je mogelijkheden hebt om dit met regelmaat te doen. Je krijgt keer op keer bevestigd dat je met dieren vaak heel mooi contact kunt leggen met mensen die door hun dementie vaak minder toegankelijk zijn. Het grappige is dat het eigenlijk helemaal niet uitmaakt of je nu een paard, een hond, een kat of een konijn als bezoeker hebt.

Mijn recentste "vrijwillige slachtoffers" waren een echtpaar met een erg leuk dwergkonijntje. Het diertje (ontdekte ik per toeval tijdens pedicurewerkzaamheden) zit dolgraag op schoot, geniet van aandacht, ook bij vreemden en ik heb ze dan ook gevraagd of ze soms eens een bezoekje af wilden leggen bij onze bewoners. Even aarzeling, maar ze kwamen! Dat kleine diertje heeft van 15.00 tot 17.00 uur van de ene schoot op de andere schoot gezeten en iedereen (inclusief konijntje) heeft er van genoten. Gevolg: de eigenaren genoten en willen terugkomen met het konijntje. Weer allemaal blij gezichten, ontspannen mensen, uitgebreide verhalen en echt contact. Bij mensen die in een verder gevorderd stadium van dementie zitten, zie je vaak een "lege" blik. Mooi om te zien dat bij veel van hen deze "lege" blik als het ware even verdwijnt zodra er een dier in het spel is. Het is vaak ook niet alleen dat moment, maar het werkt ook door in andere dagelijkse dingen.

Een collega, die duidelijk ook de effecten ziet van "Dieren in de zorg" kwam van de week met de mededeling dat er in de omgeving van Leersum iemand is die met paarden werkt om autistische kinderen te stimuleren. Ik ga eens proberen uit te zoeken wie dat is en wat diegene precies heeft gedaan om dit werk te kunnen gaan doen. Voorlopig geniet onze bewoner van Alskaer als hij meegaat, wie weet is er voor Alskaer in de toekomst nog een baantje te vinden op dit gebied. Als vrijwilligerswerk is het in ieder geval erg mooi werk om te doen, ook mijn werk is er zoveel

interessanter en leuker door geworden. Ik ga op zoek naar een training die ik met Alskaer kan doen om dit werk net als met Flóki, op een gecertificeerde, verantwoorde manier te kunnen gaan doen.

De Hogeschool Van Hall/Larenstein, die in haar pakket een opleiding Diermanagement heeft, heeft daar inmiddels als onderdeel van die opleiding "Dieren in de zorg" aan toegevoegd. Dit toont wel aan dat "Dieren in de zorg" een steeds belangrijkere rol gaan spelen. Een fotograaf heeft van Flóki met mijn schoonvader, die Alzheimer heeft, foto's gemaakt die mogelijk geplaatst worden in de nieuwe folder van Van Hall/Larenstein.

Op dit moment heb ik contact met een therapeut uit Duitsland, die zelf jonge dieren opleidt om in haar werk te gebruiken. In Nederland heb ik nog geen trainingen kunnen vinden waar gestart wordt met hele jonge dieren om ze op te leiden voor dit werk. Hier wordt er voor zover ik weet van de trainingen die er zijn, meestal gewerkt met volwassen sociale dieren. Aangezien het voor de dieren vooral ook leuk moet blijven kan ik me voorstellen dat het heel wat voeten in de aarde heeft voor zo'n training goed is opgezet.

Als iemand tijd en zin heeft en een dier heeft wat hiervoor geschikt is, of het nu een paard, een konijn, een kat of een hond is, kan dit een prachtige invulling van je (misschien schaarse) vrije tijd worden. Een korte cursus op dit gebied is zeker aan te bevelen. Voor iemand die sociaal ingesteld is, een dier heeft dat sociaal is en goed luistert zal zo'n cursus totaal geen probleem zijn.

Het doet me goed dat mijn dieren zo sociaal zijn dat ik ze in kan zetten voor zulk mooi werk, waardoor anderen, die dit zo goed kunnen gebruiken, kunnen meegenieten van mijn fijne hobby's.

VAN DE LEDEN Educatie

Het koetsiersbewijs
Door Afke Does

Dit jaar raakte ik op een ongebruikelijke manier in het bezit van een speedy. Een speedy is een tweewielige wagen die lijkt op een sulky, speciaal ontwikkeld voor de IJslander.

Jack de Groot heeft deze wagen destijds ontwikkeld omdat er eigenlijk geen goed passende wagen op de markt was voor een IJslander. De speedy is uitgerust met prima vering een goede rem en een bankje, zodat je met z'n tweeën op de wagen kunt zitten. Maar alleen met een speedy en een passend tuig ben je er nog niet.

Eén van mijn IJslanders had in een ver verleden wel eens voor de wagen gelopen, maar dat was wel heel lang geleden. Bovendien had ik zelf nog nooit gemend, op dat gebied was ik dus heel onervaren. Dus leek het mij verstandig om het koetsiersbewijs te gaan halen. Maar waar kun je dat gaan doen? Bij de landelijke rijverenigingen in de buurt gaat de opleiding alleen van start bij voldoende deelnemers. En die waren er op dat moment niet.

Een andere IJslanderbezitster in de buurt die ook ment, vertelde mij, dat zij het koetsiersbewijs bij manege Onder de Kastanje in Kootwijkerbroek had gehaald. Deze manege is helemaal gespecialiseerd in het aangespannen rijden. De diverse opleidingen die je er kunt volgen staan bekend om hun gedegenheid. Kortom een prima plek om het te leren! Toen ik mij op wilde gaan geven bleek er toevallig net weer een nieuwe cursus van start te gaan. Ik kon vrijwel dezelfde week nog beginnen. De opleiding bestaat uit 6 theorielessen en 9 praktijklessen. De theorielessen zijn meestal 's avonds, en bestaan uit twee gedeelten.

Het eerste gedeelte is theorie over het paard, aanspanning, mennen, verkeer en het maken van een rit. Het tweede gedeelte van de avond is "droogmennen" aan de mentafel. Je leert dan m.b.v. leidsels waaraan gewichten zijn bevestigd, de leidselvoering. Dit is het zgn. Achenbachsysteem. Dit is een vriendelijke manier van rijden. Het voordeel van dit systeem is dat je altijd met één hand kan rijden. Met negen cursisten onder leiding van een instructeur ga je een uur lang alle handelingen oefenen. Linksaf met verkeersteken, rechtsaf met verkeersteken, stoppen, rechtsomkeert, linksomkeert en nog veel meer.

Vrijwel iedereen heeft aan het begin gedacht: 'Dit leer ik nooit'. Maar we hebben door dat geklungel wel heel veel plezier gehad.

Na 6 keer theorie begon het toch echt. Eerst werd er één les aan het in- en uitspannen besteed. Dit gaat volgens een zeer strenge, maar logische, vaste volgorde. De paarden die we voor de cursus gebruikten waren paarden van Onder de kastanje, hele brave Tinkers.

De eerste echte praktijkles vond plaats in de hele grote menbak. Heel veilig met een hek er om heen, waar je natuurlijk ook tegenaan kon rijden..... We reden in tweetallen. Iedereen een uur mennen en dan wisselen. Iedereen had een walky-talky op de wagen, zo kregen we de instructies van de instructeur. Degene die meereed op de wagen, de groom, was ook heel belangrijk. Afijn, nu moest alles in praktijk gebracht worden en dat was niet makkelijk... Gelukkig was het examen nog ver weg.... Het paard slingerde nog alle kanten op en de bochten die we moesten maken leken nog nergens op. Net wanneer je dacht dat je het een beetje onder de knie had moest je dezelfde manoeuvres in draf gaan doen of met één hand! Na twee keer een les in de bak, gingen we naar buiten, naar het bos. De twee lessen in het bos heb ik niet meegemaakt, omdat ik toen naar de WK in Zwitserland was. Dat was wel jammer, want twee lessen missen is best veel. Ik deed weer mee toen we voor het eerst Stroe-city onveilig gingen maken. In dit dorp oefenden we vooral hoe je je in het verkeer gedraagt. Dus veel kijken, op tijd richting aangeven en anticiperen op het andere verkeer. We reden weer in tweetallen, de instructeur wisselde steeds van wagen en reed dus met iedere cursist een tijdje mee.

Na de negen praktijklessen was het examen. In de week voor het examen heeft bijna iedereen wel een extra privéles genomen om de puntjes op de i te zetten. Ondertussen werd er thuis ook hard geleerd voor de theorie. De avond voor het examen moesten we in 3 stallen het paard wassen, de koets helemaal schoonspuiten en oppoetsen en het tuig schoonmaken en poetsen. Een heel karwei!

En dan de dag van het examen! Iedereen was behoorlijk zenuwachtig. We begonnen om 9.00uur. Paarden poetsen en invlechten, koets klaarzetten, tuig klaarhangen. Om 10.00uur was het theorie-examen. Vijfendertig meerkeuzevragen waar je een uur de tijd voor had. Na afloop keek de examiner dit meteen na, en deelde ons mee dat iedereen hiervoor geslaagd was! Daarna de praktijk. Daar zagen de meesten het ergste tegen op. Iedere kandidaat moest of optuigen, of inspannen, of uitspannen, of het tuig afnemen laten zien. Daar werden ondertussen ook vragen over gesteld. Daarna gingen we met 3 aanspanningen en 9 kandidaten naar Stroe. Daar hebben we stuk voor stuk zo'n 20 minuten gemiddeld, met de examiner naast je op de bok. Steeds wanneer er iemand klaar was maakte hij allerlei aantekeningen. Na drie uur waren alle aanspanningen terug op de thuisbasis. Daar kregen we een heerlijke lunch, terwijl de examiner met z'n laptop allerlei gegevens aan het verwerken was. Na een uur wachten werden we één voor één opgenoemd, en werd er verteld of je geslaagd of gezakt was, en wat je wel en niet goed gedaan had.

Maar eind goed al goed.....iedereen was geslaagd! Feestje dus!

Dit goede resultaat was zeker ook te danken aan de goede instructie en het vele geduld tijdens de lessen van Ronald Robbers en de privélessen van Wito Mink.

Terugkijkend vond ik het een hele leuke, interessante en leerzame cursus. Maar zeker niet makkelijk!

En nu lekker zelf gaan mennen, maar wel met een bepaalde basis, die ik iedereen kan aanraden!

D'rop & Draf

ruitersport

Ook voor töltende paarden

Kijk voor meer info:

www.dropendraf.nl

Schoolstraat 23

6721 CR Bennekom

tel.: 0318 418 696

D'rop & Draf
ruitersport

paardenhouderij - pensionstalling - lessen & buitenritten
ruitershop - bed & breakfast

Fam. Ten Haaf   Biezendijk 5   6595 MG   Ottersum

T +31 (0)485 51 65 90   M +31 (0)6 29 04 02 74

I www.hestagardhekla.com

VAN DE LEDEN

Midgard Aanwaaierweekend 6/7/8 November 2009
Door Saskia Scheerboom

Van 6 tot en met 8 november vond er weer net als vorig jaar een geweldig leuk aanwaaierweekend plaats. Ook dit jaar was het weer op het landgoed van kasteel Hoekelum in Bennekom. We verbleven in één van de mooie gerenoveerde schuren.

Vrijdagmiddag vanaf 3 uur stond er koffie met appelgebak.....Klaar voor de start van een mooi weekend met onze IJslanders. Iedereen is vrij om aan te komen waaien wanneer je wilt. De één komt alleen voor een workshop, de ander voor een rit en de natuurlijk echt fanatiekelingen onder ons gingen voor het hele programma inclusief overnachtingen!

Nadat vrijdag iedereen zijn prikweitjes had neergezet in het aanliggende weiland en het appelgebak heerlijk verorberd was, klom een groepje van ongeveer 12 ruiters te paard voor een heerlijke namiddag rit. Mooi herfstweer met een klein zonnetje, prachtige kleuren in het bos en bovenal droog. Na anderhalf uur kwamen we in de schemering terug. Nadat iedereen zijn paardjes allemaal verzorgd had, ging onder het genot van een hapje en een wijntje de ijslanderpraat los. Als avondeten stond er een heerlijke tomaten- en champignon soep met stokbrood en kruidenboter op het menu.

Na het avondeten waren we toe aan het programmaonderdeel "creatief met pompoenen".

In een volgeladen winkelwagentje kwamen de grote oranje jongens binnen. Nadat iedereen een pompoen had uitgezocht kon het hakken, snijden en uitlepelen beginnen. Erg leuk om te zien hoe iedereen zijn creativiteit gebruikt om er iets moois van te maken. Van enge gezichten naar abstracte vormen en tóltende IJslandertjes. Het leverde dan ook een prachtig resultaat op, toen buiten voor de schuur alle pompoenen met een lichtje erin aan het branden waren. De avond werd afgesloten met een mooie film.

Zaterdagmorgen was er een clinic van Spiegelend Paard, gegeven door Anna-Krista Blom. Hier staat bewust worden van eigen gedrag en daarmee werken aan positieve oplossingen centraal. Degene die Anne-Krista hier in begeleidde was haar "medewerker" Glettingur; haar IJslandse paard. Paarden geven op een hele duidelijke en directe manier feedback. Hierdoor kun je veranderingen in persoonlijk gedrag uitproberen en zie je direct het resultaat. Het was erg leuk om bewust hiermee aan de slag te gaan en te zien hoe iedereen er zijn of haar persoonlijke dingen uithaalde.

Na de lunch was het weer tijd voor een rit van 2 uur. Inmiddels waren er een aantal ruiters te paard bij aan komen "waaien" en gingen we met een flinke groep op pad. Eerst kleine slinger paadjes waarna we op mooie bospaden terecht kwamen waar er in een heerlijk tempo getólt kon worden. Onderweg hadden we een klein buitje maar verder was het weer perfect. Terug aangekomen maakte iedereen zich op voor het Griekse buffet. In verschillende groepjes werden er heerlijke gerechten gemaakt, waar andere een creatieve uitspatting hadden en al knippend en plakkend Griekse vlagen en placemats maakten. Het resultaat was een heerlijke en gezellige maaltijd! Tot in de late uurtjes is deze gezelligheid door gegaan.

De laatste ochtend vertrok er al vroeg een groepje van 6 ruiters die een kortere rit wilde rijden. Om een uur of 10 kwamen er mensen aanwaaien voor de lange rit over de hei. Een prachtige rit over lange harde zandpaden die uitkwamen op een grote heidevlakte met brede paden waar weer heerlijk snelheid gemaakt kon worden. Na

anderhalf uur rijden was er een fantastisch verzorgde lunch midden op de hei, waar heerlijk uitgerust kon worden terwijl mensen en paarden zichtbaar genoten van een prachtig blauwe lucht en de zon!

Om 3 uur kwamen we weer aan bij Hoekelum, iedereen zeer voldaan. De paardjes werden verzorgd, er volgde nog een gezamenlijk drankje en daarna was het tijd om de spullen te pakken en richting huis te gaan. Het was weer een ontzettend leuk en gezellig weekend; uitiem samen genieten van en met je IJslander!!

Anny en Afke: Super dat jullie het weer geregeld hebben dit jaar bedankt voor de ontzettende goede organisatie, het lekkere eten en het leuke weekend!

VAN DE LEDEN

Dit jaar extra:
Cryptogram
Door Rommert Casimir

Uit de goede oplossingen wordt een winnaar getrokken die kans maakt op een Verrassingsprijs !!
Oplossingen kunnen worden ingezonden naar;

Tanja Casimir
Mahlerstraat 9
3816 LW Amersfoort
of tanjacasimir@hotmail.com

Horizontaal

- 1 Als je de proef moet herhalen komt er wateroverlast (9)
- 5 Fluitende knol (6)
- 10 Van een paard dat het niet doet doe je het eerder (8)
- 11 Zo te horen is het niet altijd prettig in de tropen (7)
- 12 Dagen waarop alles vanzelf gaat (14)
- 15 In Brabant word je verleden tijd (2)
- 16 Dat dier is altijd in Engeland (4)
- 17 Verbazingwekkende supermarkt (2)
- 19 Gehaat betaalmiddel (3)
- 20 Hok waarin hoge snelheid wordt ontwikkeld (10)
- 23 Dat stuk tuig wordt per miljard verhandeld (3)
- 24 Klinkende munt (3)
- 25 Kosten van een hond met een slecht resultaat (10)
- 28 Bejaarden nemen de plaats van de hond in (4+3) of (7)
- 30 Drieganger (11)
- 31 Wie valt neemt een langere weg (2)
- 32 Salaris krijgen in Uruzgan (9)
- 34 Een paard kreupel maken door in de regen te zingen (9)
- 36 Beteugelen om een boek te maken (8)
- 37 Dat zei die dwaze Jan Cremer (2)

Verticaal

- 2 Met Midgard naar een sterrenrestaurant (16)
- 3 Klap voor een oordeel (3)
- 4 (Niet) kattig (6)
- 6 Vervoermiddel dat je op nieuwe gedachten brengt (9)
- 7 Bijvoorbeeld een knolbegonia (12)
- 8 Maat voor vreemd gedrag (8)
- 9 Van mannen voorzien (7)
- 13 Durf dat gebouw aan (4)
- 14 Altijd maar regen (4)
- 18 Boek over longeren (11)
- 21 Bitterzoete gang (3+2+5) of (10)
- 22 Hoogstaande personen willen vroeger bevallen (8)
- 26 Fris en rein (4)
- 27 Roemrijke rivier in Gelderland (7)
- 29 Muziekgroep die nog steeds aanhang onder vrijetijdsruiters heeft (7)
- 33 Daar werkt een paard zich uit (4)
- 35 Middel om (je geld niet) vast te zetten (3)

